

Ма̀лък Козаре́вец – Гав., С, връх.

Ма̀лък Кьосерли́к – МЧ., ЮЗ.

Ма̀лък Ма̀рен – Бл., З 1,8, извор край ниви.

Ма̀лък Мо̀рни дол – Сл., С 7, планинска рекичка, ляв приток на р. *Морни дол*. По предание бягащи от чума са отседнали тук и са починали. ДИ: *Ма̀лък Ма̀рин дол*.

Ма̀лък Свети́ Илия́ – Тр., СЗ 1.

Ма̀лък Ча̀рдаклѣ́к – Нов., СЗ 1,5, планински връх

Мамали́гово кайна́че – Кам., Ю 0,2, извор, по-късно чешма. По ПИ *Мамалигите*.

Манасти́ра – 1. Ич., СИ 3, по предание – място на някогашен манастир. Има предположение, че в местността е имало малко укрепление, вероятно укрепен манастир (Ковачев, Русев 2001: 118), пасище; 2. Коз., З 1,6, наличие на развалини от някогашен манастир с патрон (по предание) Св. Никола. Там някога са извършвани обредни практики „масла“ на Летен Св. Никола (9 май).

Манасти́рска гора́ – МЧ., С 1, малка горичка.

Манасти́рска кория́ – Сот., СИ 1, гора, някогашно притежание на *Сотирския манастир*.

Манасти́рска река́ – Сл., С 2,5, рекичка, ляв приток на *Селишка река́*. Край нея са разкрити останки от укрепен средновековен манастир (Радева 2006: 40–46).

Манасти́рски дол – Коз., З 0,6.

Мана́ф ери́ – Бож., от емл. рег.

Мана́ф йолу́ – Зл.в., неуст., от търг за нива.

Мана́фска лива́да – Б.д., Ю 2, ливада.

Мангалджи́йската ръ́тли́на – Ич., И 3 (СРТ), горист склон, където произвеждали дървени въглища, от *мангал* ‘съоръжение за разгаряне на дървени въглища’.

Мангѣ́рска махала́ – Сл., СЗ, стара българска махала в Сливен. Вер. по живелия в нея *Мангѣроолу* – Пр.И по стара турска медна монета *мангѣр*.

Манда́ йолу́ – Ор., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г., от тур. *manda* ‘бивол’, ‘Биволски път’.

Ма́нда мера́съ – Топ., от търг за нива, 1922 г., неуст. ‘Биволска мера’ (пасище).

Ма́нда ятѣ́к – Зай., неуст., от емл. рег.

Манджа́кова кория́ – М.Ч., СИ 5, някогашна гора на *Манджакови* от Сливен.

мандра – работилница за преработване на мляко в сирене и кашкавал. – *Караниколова* ~, *Маринова* ~.

Ма́ндра арка́съ – Нов., С 7,5, планинска поляна, на която имало *мандра*, от тур. ‘мандра’ и ‘грѣб’ – ‘задната мандра’.

Ма́ндра байр – Кал., С 6,5.